

que no treuen cap a ve,

oclocràtic -a adj. Pertanyent
o relatiu a l'oclocràcia.

ociós -osa adj. Que està en
oci, sense fer res. | fruit,
fruit, que no va a utilitat.
ocioses.

ociosament adv. Sense fruit
o utilitat

ociositat f. Vici d'estar ociós,
de no treballar; qualitat d'ociós

oclocràcia f. Govern de la
multitud

oclusió f. Bancament transi-
tori d'una obertura natural
per acortament de les dues vores
(les dues perpelles, els dos llavis, etc)